

FEBRUARI - MAART - APRIL 2025

Informatieblad

Onze Moeder de H. Kerk laat ons, in de God vijandige wereld, die nu zelfs in haar is binnengedrongen, Hem regelmatig vragen om over haar te waken en haar te beschermen. De Kerk is namelijk van het begin af aan realistisch. En dat er narijgheid zal zijn, heeft Jezus zelf gezegd: “De poorten van de hel zullen haar niet overweldigen”. (*Mt. 16, 18*) “Wanneer de wereld u haat, weet, dat ze Mij het eerst heeft gehaat.” (*Jh. 15, 18*) En als beeld van de Vader heeft de Kerk de H. Jozef tot haar beschermer uitgeroepen.

Bij het zien van de actuele toestand van de Kerk, mogen we toch niet aan haar beginnen te twijfelen! Twijfelen wij niet aan de Kerk zoals Jezus haar heeft gesticht! Zij is heilig, en ze leert haar kinderen de zonde niet! “Ik zal met Mijn Kerk zijn tot het einde!” (*Mt. 28, 20*) Maar ze is niet alleen goddelijk, ze is ook menselijk. Haar menselijke bedienaren kunnen zwaar tekortschieten. In haar bedienaren en zelfs in hoogwaardigheidsbekleders lijdt ze, heeft zij nu méér dan ooit reiniging nodig. Geloven wij in de onverwoestbaarheid van Jezus’ Kerk, die leeft in haar Traditie! Zonder Hem kon en kan zij niet blijven voortbestaan. Ook Jezus is goddelijk en menselijk. En in Zijn menselijke natuur ligt hij op een gegeven moment dood in het graf. Maar Zijn Godheid brengt Zijn lichaam tot leven. Zo zal het ook met de Kerk gaan. De Kerk zal van de ellende, waarin ze nu is, verrijzen! Haar onverwoestbaarheid is een heel uniek feit, waaruit blijkt, dat het Zijn werk is!

Wat ons kan helpen om op dit punt in vertrouwen te groeien, is in de geschiedenis terug te blikken. De Kerk bestaat nu bijna 2000 jaar lang, ondanks de verschrikkelijkste beproevingen van binnen en van buiten, die haar voortbestaan steeds weer twijfelachtig maakten.

We zien de bedreigingen van buiten, die steeds weer de vernietiging en machtsberoving van de Kerk beoogden. Allereerst de strijd van de aardse machten tegen de jonge Kerk, de haat indertijd van de geestelijke gezagsdragers in Israël, waarna de vervolgingen van de Romeinse keizers op gang kwamen, tot aan het edict van Milaan (313). Zo ging het de geschiedenis door. In het rijk van de Goten (4^e-6^e eeuw), in Perzië (midden van de 4^e tot het midden van de 5^e eeuw), in Zuid-Arabië (onder Dunaan, 6^e eeuw), door de Mohammedanen (vanaf het midden van de 7^e eeuw), door de Hussieten in Bohemen (15^e eeuw), in Engeland, Schotland, Ierland (vanaf de 16^e eeuw), in Japan (vanaf de 16^e eeuw), in China (vanaf de 18^e eeuw), in Vietnam (18^e en 19^e eeuw), in Rusland, Mexico, Spanje, Hongarije, toentertijd Tsjechoslowakije en Joegoslavië, enz. (20^e eeuw). De Kerk heeft ze alle doorstaan, de Kerk leeft nog altijd!

En dan de strijd van de machten van de geest tegen het gezag van de Kerk, in naam van de ‘voortgang’, van de ‘wetenschap’, van de ‘rede’.

De tijd van de verlichting en het rationalisme. De schreeuwers in deze strijd zijn op een gegeven moment in een graf gelegd, waarop geschreven staat: “Hier rust”. Hun lichamen zijn inmiddels vergaan. Het opschrift van het graf van Jezus, het opschrift van de Kerk is: “Hij is verrezen”! Geen macht van de aarde, noch van de geest heeft de Kerk ooit overwonnen. Zij leeft en zij zal leven!

Verder zijn er ook de bedreigingen van binnen: gevaren van verval. Dit zien we eigenlijk vooral bij aardse rijken! Maar ook deze gevaren heeft de Kerk doorstaan. Ketterijen en scheuring, de opstand tegen de waarheid en eenheid, denken we met name bijv. aan Photius en het filioque voor het oosters schisma, aan Luther, Calvijn, Hendrik VIII, maar al heel vroeg begon het met de gnosis, ook met Arius, Nestorius enz.. De verzamelbak van alle ketterijen is het modernisme van de 20^e eeuw, zei de H. Paus Pius X en stelde zich teweer tegen het afbraakmodernisme in de R.K. Kerk. Hij voerde voor de clerus de anti-modernisteneed in! Hij waarschuwde ervoor, dat het modernisme zal leiden tot religieuze onverschilligheid en goddeloosheid. Deze paus kon het eronder houden! Door middel van het Tweede Vaticaans Concilie kon het tot volle doodbloei komen. Dezelfde strijd tegen het modernisme heeft Mgr. Lefebvre gevoerd, en daarom Paus Pius X tot patroon van de Priesterbroederschap gekozen, die ons door haar priesters, God zij dank, de Traditie van de R.K. Kerk overlevert. In haar Traditie vinden we duidelijk de vier kenmerken van de Kerk terug! Ze is één, heilig, katholiek en apostolisch!

En wat ook niet ongenoemd mag blijven, is de opstand van de hartstocht tegen de heiligheid van de Kerk, zoals bijv. bij Hendrik VIII met de strijd om het huwelijk. Er was en is strijd om het celibaat, strijd tegen simonie en strijd tegen verval van de kerkelijke tucht enz.. Nu strijd tegen seksuele en financiële schandalen, tegen misbruik, dat trouwens buiten de Kerk, in de wereld, nog veel erger is. Maar zuivering is nodig! De H. Ambrosius zegt: “Het licht van de Kerk kan donker worden, uitdoven kan het niet!” De Kerk bleef en blijft overwinnares!

De onverwoestbaarheid van de Kerk is een uniek wonder! Het is een voortbestaan bijna 2000 jaar lang, en juist ook op het geestelijk en historisch meest bewogen werelddeel Europa. Een voortbestaan te midden van gebalde vuisten en aanvallen van allerlei vijandige machten! Een voortbestaan ondanks afwijzing van ieder principieel compromis met ook maar één van deze machten! Tenminste tot in het midden van de 20e eeuw, de tijd van het modernisme. Maar de Kerk zal ook hier doorheen komen! Een voortbestaan, nog altijd levendig en vruchtbaar tot heden toe in haar Traditie, die jonge mensen aantrekt. In onze kerken zien we jonge mensen! Inderdaad, opnieuw

bezinnen zich de mensen van goede wil. Willen nu weer het onverkort, niet verwaterd geloof, maar het rotsachtig geloof dat Jezus heeft geleerd en aan de H. Petrus toevertrouwd! Zonder compromis met de wereld! Geen krachteloos zout! Maar volheid! Rook zal vergaan, rots blijft bestaan! Zo ergens, dan vertoont zich hier de ‘Vinger Gods’. Hij is de enige steun van de Kerk, de enige verklaring voor dit unieke wonder.

Wij hebben hier een bewijs van de goddelijkheid van de Kerk! Om dit heel goed in te zien, moeten wij beseffen, dat het hier niet gaat over ‘toeval’, het gaat over een vervulde belofte! “Gij zijt Petrus, en op deze steenrots zal Ik Mijn Kerk bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen”. (Mt 16,18) Het is de eeuwige, onveranderlijke God zelf, die met Zijn woord achter de Kerk van Jezus staat. En daarmee zijn we gerustgesteld: de onverwoestbaarheid van de Kerk gaat terug op de onverwoestbaarheid van God zelf.

Daarom vertrouwen! Laten wij met onze kennis van het verleden onze conclusie voor de toekomst trekken! Hebben we geen vrees in de stormen van de Kerk! Laten wij ons aan de Traditie van de Kerk houden, mag er komen wat wil! Putten we aan deze bron! En blijven wij met Maria, de Moeder van Smarten, onder het Kruis van de zieltogende Jezus staan, staan zoals zij, sterk en volhardend in geloof, vol vertrouwen op God. Ons vertrouwen zal niet beschaamd worden, zoals haar vertrouwen niet beschaamd werd!

Offeren wij ons, met alles wat we in deze Vasten gaan doen en te lijden zullen hebben, met Jezus op voor Zijn Kerk! En smeken we de almachtige God om de zuivering van de bedienaren van de Kerk, en smeken we om nieuwe en talrijke priesterroepingen en kloosterroepingen! H. Jozef, spreek voor ons ten beste! Genadevolle Vasten!

Pater Carlo de Beer

Brief van de Algemeen-Overste

aan de Vrienden en Weldoeners
van de Priesterbroederschap
St. Pius X, nr. 93

“Mitte operarios in messem tuam.
Zend arbeiders in Uw oogst.”

Beste Gelovigen, Vrienden en Weldoeners,

ben ontvangen door haar Traditie, een levend geloof dat wij op onze beurt moeten doorgeven zoals wij het hebben ontvangen, vrij van elk compromis met de geest van de wereld.

Moge dit Jubeljaar ook een getuigenis van hoop zijn, vooral wat betreft de toekomst van de Kerk en haar continuïteit. Inderdaad, als we diep gehecht zijn aan het Rome van altijd, moeten we een zorg hebben voor de Kerk van morgen. Zeker, we kennen de belofte van Christus om tot het einde der tijden bij haar te zijn, ondanks de aanvallen van de hel. Maar we moeten begrijpen dat deze belofte noodzakelijkerwijs onze deelname impliceert: de Heer rekent op onze inspanningen, aangespoord en vruchtbaar door Zijn genade, om de Kerk van haar continuïteit te garanderen.

Over een paar dagen begint een nieuw Jubeljaar voor de Kerk. Ik hoop dat velen van ons elkaar op 20 augustus in Rome zullen ontmoeten. Daar zullen wij natuurlijk getuigen van het geloof: een geloof dat wij van de Kerk heb-

ben ontvangen door haar Traditie, een levend geloof dat wij op onze beurt moeten doorgeven zoals wij het hebben ontvangen, vrij van elk compromis met de geest van de wereld.

Wat zijn deze concrete inspanningen die de Heer van ons verwacht om de toekomst van de Kerk veilig te stellen? Ze kunnen worden samengevat in ons

gemeenschappelijk werk om vele heilige roepingen voort te brengen, zowel religieuze als priesterlijke. Heiligen en pausen hebben nooit opgehouden ons eraan te herinneren dat een volk alleen heilig is vanwege een heilige geestelijkheid, en dat een beschaving pas weer christelijk wordt in de mate dat ze wordt beïnvloed door religieuze heiligen. Bekommerd zijn om de Kerk van morgen, is dus met al onze kracht werken aan de bloei, vorming en volharding van deze roepingen.

Heldhaftige getuigen van Christus

Wie kan passend zeggen waartoe de priesters en religieuzen van morgen geroepen zijn? Aartsbisschop Lefebvre verwoordde het een keer, terwijl hij zijn seminaristen toesprak:

“De huidige tijd is de tijd van de helden. In een tijd waarin alles lijkt te verdwijnen in de structuur van de samenleving, en zelfs in de structuur van de Kerk, is dit niet het moment voor lauwe zielen die zich overgeven aan de duisternissen of twijfels die over de hele wereld circuleren, twijfels zelfs over de goddelijkheid van Onze Heer Jezus Christus. Dit geschiedt zelfs in de katholieke Kerk. De tijd is aangebroken voor hen die in Onze Heer Jezus Christus geloven, die geloven dat Onze Heer Jezus Christus, door Zijn Kruis, de oplossing heeft gegeven voor alle persoonlijke problemen van ons leven.”¹

Wat de situatie van onze wereld vereist, is een generatie van priesters en mannelijke en vrouwelijke religieuzen die getuigenis afleggen van onze Heer

Jezus Christus, vaak tegen alle meningen in; een generatie die, voor onze halfdode wereld, getuigt van de verlossende almacht die gevonden wordt in Christus Jezus, en alleen in Hem; die daarvan getuigt met woorden zonder angst of omwegen en nog meer door een leven geleefd volgens Zijn leer en in Zijn liefde; een generatie waarin ieder op zijn of haar eigen manier een “levend beeld van de Verlosser” zal zijn, zoals Paus Pius XII het uitdrukt.²

Een licht voor de wereld

Sommigen kunnen soms bang zijn voor de stormen die de wereld doen schudden, en die haar des te meer doen schudden naarmate deze wereld verder van God verwijderd raakt. Met Onze Lieve Heer die de harten van Zijn apostelen kalmeert nog voordat Hij de golven tot bedaren brengt, willen we tegen hen zeggen: *Wees niet bang.*³ Openbaart de kracht van de storm niet de nog grotere kracht van de vuurtoren, die nooit ophoudt te verlichten, om naar de haven te leiden?

*Ik ben het licht van de wereld.*⁴ In navolging van Christus is dit ook de Kerk. Zo zullen ook Zijn dienaren en religieuzen zijn, als zij gegrondvest en geworteld blijven in de liefde, als Christus in hun harten woont door het geloof.⁵ Met de H. Paulus zullen ze kunnen zeggen: *Ik ben er zeker van dat noch de dood, noch het leven, noch de engelen, noch de overheden, noch de machten, noch de tegenwoordige, noch de toekomstige dingen ... en geen enkel schepsel ons kan scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus, onze Heer.*⁶

Dan zullen zij, verre van bang te zijn voor de duisternis, deze overwinnen door het licht waarvan zij dragers zullen zijn. Van het nederige klaslokaal waar de religieuzen onderwijzen, tot de kansel waar de priester preekt, zal de Kerk door hen heen doorgaan om zielen te versterken, harten te heiligen, de wereld te verlichten. Van het stille klooster tot de duisternis van de biechtstoel zal de Kerk de vrede van Christus overvloedig uitstorten over de zielen en weldra over de steden. Want laten we er niet aan twifelen: onze wereld, die meer en meer verstrikt raakt in haar zelfdestructieve logica, dorst naar dit licht, dat zowel uit waarheid als uit liefde bestaat.

“Ga en herbouw Mijn Kerk, die in puin ligt,” zo sprak de gekruisigde Christus de jonge Franciscus van Assisi toe. Om dit goddelijke licht te laten schijnen op een verduisterde wereld, om het leven van Onze Heer aan de zielen mee te delen, is het noodzakelijk dat zielen bereid zijn om *te getuigen van de waarheid*⁷, hetzij voor de hogepriester of voor Pilatus. Zeker, de rook van Satan is de Kerk binnengedrongen, waar de tweedracht zaaiende duivel *zich vermomt als een engel van het licht*.⁸ Maar laten we ons niet vergissen: de ernstige leerstellige en morele excessen van de mannen van de Kerk, in volledig verval, kondigen, vroeg of laat, de dood van de modernistische utopie aan.

Een ijverige militie

De overwinning van Christus en van het Onbevlekt Hart van Maria zal dus

verlopen door de uitstraling van het godgewijde leven, volledig en integraal beleefd, en dus door een heilige militie van priesterlijke en religieuze roepingen, die ervoor kiezen alles op te geven om Onze Heer te volgen.

Van deze heldhaftige en stralende getuigen wordt er natuurlijk een grote standvastigheid en grote deugden vereist: bezield door een geest van geloof die even vast als diepgaand is, moeten ze in staat zijn om kwaad en dwaling te bestrijden, maar met een geest vol zachtmoedigheid en naastenliefde.

Deze overwinnaars zullen alleen slagen in de mate dat ze ontstoken zijn door de liefde van Christus, ontstoken door ijver en volledig gegeven voor het welzijn van de Kerk. Aartsbischop Lefebvre herinnerde zijn seminaristen eraan: “Jullie zullen helden, heiligen en martelaren moeten zijn; martelaren in de zin van getuigen van het katholieke geloof. U zult van alle kanten kwalijk worden behandeld, maar gesteund door het voorbeeld van hen die hun leven en bloed gaven voor hun geloof, gesteund door het voorbeeld van de H. Maagd Maria en door haar hulp, zult u dit werk volbrengen voor uw heiliging en de heiliging van de zielen”.⁹

Het is deze nieuwe generatie van priesters en mannelijke en vrouwelijke religieuzen die moet worden opgewekt, en zonder wie de Voorzienigheid de instrumenten zal missen om haar heilswerk uit te voeren. Hoe kan dit worden bereikt?

Een geschenk van God dat gevraagd moet worden

We weten, zoals het woord zelf aangeeft, dat een roeping een gave van God is. God alleen roept: *niemand eigent zich deze waardigheid toe, hij moet er door God toe geroepen worden.*¹⁰ Alleen God schenkt Zijn genade aan de zielen, en een religieuze of priesterlijke roeping is een heel bijzondere genade, een genade bij uitstek.

Zo'n genade moet echter afgesmeekt worden. Zo'n geschenk hangt af van ons gebed. Onze Heer herinnert ons eraan: *de oogst is overvloedig, maar de arbeiders weinig. Bid dan tot de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders naar Zijn oogst zendt.*¹¹ Hoe opmerkelijker een gave, des te indringender moet het gebed worden. Geldt dit ook met ons gebed op het gebied van roepingen? Het is te vrezen dat we soms meer tijd besteden aan het betreuren van het kwaad dan aan het smeken tot God om remedies. ... Als we er echt van overtuigd zijn dat alleen heilige roepingen de Kerk, en dus de wereld, kunnen herstellen, als we echt willen dat het verlossingswerk van Onze Heer in onze tijd weer triomfeert, dan kunnen we alleen maar met steeds meer aandrang en volharding vragen om heilige roepingen en onze smeekbeden vermenigvuldigen.

Zoals de rechtvaardigen van het Oude Testament vurig verlangden naar de komst van de Verlosser, zo moeten wij tot de Hemel bidden om onze tijd de “weerspiegelingen van de liefde Gods”, de “levende beelden van Christus” te schenken. Met andere woorden: we

moeten bidden om de nieuwe Franciscus van Assisi of Pater Pio, de nieuwe Theresia van Avila of Catharina van Siena, en vele heilige priesters om aan de zielen “de kostbaarste parel uit te delen, namelijk de onuitputtelijke rijkdom van het Bloed van Jezus Christus”.¹²

Dit is zeker het meest dringende verzoek van onze tijd. Wij weten dat God Zijn Kerk niet in de steek zal laten en dat Hij onze tijd de heiligen wil geven die zij nodig heeft. Hij zal dat echter alleen doen in de mate dat wij er met evenveel aandrang als nederigheid om vragen. Dit is precies de hoop en het gebed dat wij ter gelegenheid van het Jubileum naar Rome willen brengen, en daarom hebben wij als thema van onze bedevaart gekozen: *“Mitte operarios in messe[m] tuam. Zend arbeiders in Uw oogst.”*¹³

Een op te wekken legioen

We willen zo'n zaak echter niet beperken tot deze uren van jubelgebed alleen. Integendeel, wij zouden willen dat deze zorg voor roepingen de komende jaren in ons allen woont: natuurlijk in de eerste plaats in ons gebed, maar ook in de ijver die ieder van ons voor dit doel zal aanwenden. Want wij allen moeten voor deze zaak werken: de priesters natuurlijk, door hun voorbeeld en hun bovennatuurlijke enthousiasme; maar ook vaders en moeders van gezinnen: want het is van de ijver die zij zullen leggen in de bloei en heiliging van hun huizen dat de roepingen van morgen afhangen; zo waar is het dat het diep christelijke gezin, met de woorden van Paus Pius XI, “de eerste tuin is, en de best geëigende, waar roepingen spon-

taan moeten ontkiemen en bloeien”¹⁴. Op deze paar gedachten zullen we in meer detail terugkomen in de volgende brieven die we u zullen sturen.

Vergissen we ons niet: we lanceren een project dat jaren in beslag zal nemen. Daarom willen we het vooral onder de bescherming van Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Smarten plaatsen. Reeds door het *Fiat* van de Aankondiging werd haar maagdelijke schoot de eerste kathedraal waar het Woord, dat onze natuur aannam, de zalving ontving die Hem tot de Gewijde Gods maakte en het nieuwe priesterschap instelde. Vervolgens, aan de voet van het Kruis, heeft Jezus aan het smartvol en onbevlekt Hart van Maria het priesterschap van de H. Johannes toevertrouwd, en haar door de geliefde apostel aangesteld als de Moeder van alle priesters. Zo heeft Onze-Lieve-Vrouw door haar mededogen, in de pijnen van Golgotha, die zij innig heeft verbonden met het lijden van haar goddelijke Zoon, het leven geschonken aan de Kerk van gisteren, vandaag en morgen.

Het is daarom tot haar dat onze vurige gebeden gericht moeten zijn. Laten we haar vol vertrouwen smeken om

God zegene u!

ons deze roepingen te geven die we zo hard nodig hebben. En heel concreet, laten we onvermoeibaar onze toevlucht nemen tot het wapen van de heilige Rozenkrans. **Laten we gedurende dit Jubeljaar, dat begint op 24 december 2024 en eindigt op 6 januari 2026, voor de roepingen een voortdurende smeekbede van vurige Rozenkransen naar de Hemel zenden. We zullen ze niet tellen, we willen hun aantal niet beperken. We rekenen op de inzet van ieder van ons om dit Heilig Jaar te wijden aan het vruchtbaar bidden van de Rozenkrans. We rekenen in het bijzonder op de gebeden van de kinderen in onze gezinnen en scholen, evenals op hun offers. We dringen er bij hun opvoeders op aan om al het mogelijke te doen opdat de kinderen zich edelmoedig tonen.**

We zullen vervolgens op 20 augustus plechtig deze ontelbare hoeveelheid Rozenkransen en offers aan de voeten van Onze-Lieve-Vrouw leggen, als eerbetoon van dankbaarheid en nederig vertrouwen in de kracht van haar moederlijke voorspraak. Mogen wij, onder haar leiding, werken aan de bloei van de heilige roepingen die de heiligheid van de Kerk van morgen zullen uitmaken.

Menzingen, 20 december 2024
Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste

1. Homilie, Ecône, 7 januari 1973
2. Enc. *Mentis nostrae*
3. Jh. 6, 20
4. Jh. 8, 12
5. Vgl. Ef. 3, 17
6. Rom. 8, 38-39
7. Jh. 18, 37

8. 2 Kor. 11, 14
9. Homilie, Ecône, 21 mei 1983
10. Hebr. 5, 4
11. Mt. 9, 38
12. Pius XII, enc. *Mentis Nostrae*
13. *Missale Romanum*, Mis om priesterroepingen te vragen.
14. Enc. *Ad Catholici sacerdotii*

Van de H. Jozef naar Monseigneur Lefebvre: de geest van de wijdingen van 1988

Preek van Pater G. Gaud, directeur Seminarie
FSSPX Flavigny (F), 19 maart 2022
(vertaling van het gesproken woord)

In de naam van de Vader, de Zoon en
de Heilige Geest. Amen.

Geliefde Broeders,

Op dit feest van de H. Jozef zou ik niet
de verdediging van de Priesterbroeder-
schap St. Pius X op me willen nemen,
maar simpelweg een meditatie houden

– men zou kunnen zeggen een simpele vergelijking zonder pretentie – maken tussen de denkwijze van de H. Jozef, wat zijn hart werkelijk bezielt, zijn manier van reageren in het Evangelie, en de denkwijze van Mgr. Lefebvre, meer in het bijzonder met betrekking tot de bisschopswijdingen; wat Mgr. Lefebvre bezielde, en heden ten dage de Priesterbroederschap St. Pius X.

Het is slechts een meditatie. Ik zou werkelijk de één door de ander in het licht willen zetten om u te helpen – zelfs aan de hand van de bisschopswijdingen – zich bewust te worden van het dilemma en de moeilijkheid die de H. Jozef had op te lossen, en anderzijds om de kwestie van de bisschopswijdingen, die men in de Priesterbroederschap moest verrichten, te verduidelijken door de houding van de H. Jozef in het Evangelie. Het is een vergelijking.

Dilemma

Allereerst werd de H. Jozef, volgens het Evangelie, geconfronteerd met een groot dilemma: feiten die schijnbaar tegenstrijdig waren. Enerzijds kent hij

Maria, hij weet dat Maria heilig is, dat zij absoluut deugdzaam is. Bovendien houdt hij van Maria. En hij voelt door deze liefde aan, en door de kennis van deze twee heilige zielen, die ze dichter bij elkaar brengt, wat er in het diepste van het hart, in het diepste van Maria's ziel is. Hij weet heel goed dat Maria niet hypocriet is. Maar anderzijds, tegenover de heiligheid van Maria, constateert hij een niet te ontkennen feit: Maria is in verwachting, dus is zij overspelig. Hoe de heiligheid van Maria te verzoenen met overspel?

Mgr. Lefebvre heeft zich in dezelfde situatie bevonden, analogisch gezien: feiten die tegenstrijdig lijken. Hij kent Rome, hij kent de katholieke Kerk, hij kent het pausschap. Hij weet, doordat hij het geloof heeft, dat Rome heilig is. Hij weet dat de paus het gezag is van de Kerk, en hij weet, omdat hij de katholieke leer vanzelfsprekend goed kent, dat Rome heilig is, ondanks de ziekte die de Kerk aanvreet, omdat de Kerk altijd heilig is geweest, maar niettemin is samengesteld uit rechtvaardigen en zondaars. Thans is er de ziekte van het modernisme, het liberalisme dat de Kerk binnengedrongen is.

Dus hij weet dat Rome heilig is. Maar er is een ander feit: Rome is overspelig. Hij constateert, zoals eertijds Jozef constateerde, dat Rome thans overspelig is. Men heeft opnieuw geprobeerd de Kerk met de revolutie te combineren, de katholieke principes met de liberale en moderne principes, die niet katholiek zijn. Deze feiten zijn dus schijnbaar met elkaar in tegenspraak, en hoe is dit op te lossen?

Beraadslaging

Welnu, Jozef neemt de rol waar van hoofd, van verantwoordelijke, en hij denkt na. Hij gaat de situatie analyse-

ren en deze overpeinzen. En zijn beraadslaging bestaat allereerst hieruit: ik moet me niet verzetten tegen Maria, omdat zij heilig is. Maar tegelijkertijd: ik moet me verzetten tegen Maria, omdat zij overspelig is.

Zo gold ook voor Mgr. Lefebvre een dubbele overdenking: ik moet niet ongehoorzaam zijn aan de paus, ik moet niet ingaan tegen Rome en een bisschopswijding doen zonder toestemming van Rome. Maar tegelijkertijd: Ik moet me verzetten tegen Rome. Thans is het een feit: Rome verspreidt ten eerste door haar documenten en haar leringen de dwalingen van het liberalisme en het modernisme.

Oordeel

Deze beraadslaging leidt bij een echte leider tot een oordeel. Een oordeel van intellectuele aard. En Jozef zal een tweevoudig oordeel hebben door deze twee feiten die elkaar ogenschijnlijk tegenspreken. Allereerst zegt hij: ik zal de heiligheid van Maria respecteren,

want daar ben ik zeker van – zij is heilig, deze vrouw, ik ken haar innerlijk, ik ken haar van ziel tot ziel, dus ik ga haar heiligheid respecteren, zelfs als die heiligheid verborgen lijkt te zijn door haar zwangerschap. Maar tegelijkertijd wil ik de goddelijke Wet en de deugd respecteren, die voorschrijven dat men geen huwelijk kan bouwen op basis van overspel. Jozef zal dus én de heiligheid van Maria én de goddelijke Wet respecteren.

Mgr. Lefebvre zal ook als gevolg van zijn overdenking een oordeel vellen over de situatie. Hij zal zeggen: ik ga Rome respecteren en er alles aan doen om wat Rome mij voorstelt te accepteren, zonder evenwel de trouw aan de apostolische Traditie, de Traditie van de Kerk in gevaar te brengen. Dus mijn oordeel is, dat ik Rome zal respecteren en me daaraan zal onderwerpen, ook al weet ik dat Rome aangetast is door het liberalisme en het modernisme. Ik zal het haalbare doen. Maar tegelijkertijd zal ik de goddelijke Wet en de deugd respecteren, die niet aanvaarden dat ik deelneem aan het overspel van Rome met de moderne dwalingen enz. Deze overweging en vervolgens dit oordeel, leiden bij een waar leider tot een beslissing. Na met het verstand een oordeel

te hebben gevormd, beslist men en gaat men over tot de daad.

Beslissing

En de H. Jozef beslist logischerwijze: ik weiger dus mijn huwelijk met Maria op te bouwen, maar ik wil haar ook niet veroordelen of doen geloven dat ze niet heilig is. En dus, u weet het, het staat in het Evangelie: hij beslist dus dit huwelijk met Maria niet op te bouwen en haar weg te sturen, maar op een verborgen wijze, om te voorkomen dat men denkt dat Maria niet heilig is. En dat is erg mooi; het is zeker al een beslissing die uiterst wijs is, maar ook, dat begrijpt u wel, uiterst nederig, want hij zal doorgaan voor een misdadiger in de ogen van de gehele familie, alle buren, alle kennissen. Omdat hij haar op een verborgen manier zal wegsturen, dat wil zeggen dat de mensen wel zullen zien dat ze niet meer samenwonen, maar zonder enige reden en de mensen zullen zeggen: nou, die Jozef, dat is me een mooie; hij is nog maar net verlooft of hij zend zijn vrouw weg. En men ziet hier de nederigheid van de H. Jozef: hij accepteert het kruis te dragen om de reputatie van Maria te bewaren. Hij neemt dus de schijn van verkeerd te zijn op zich.

Wat Mgr. Lefebvre betreft, hij neemt ook een beslissing. En zijn beslissing zal, zeker in het begin, zijn te zeggen: Ik zal al het mogelijke doen om me te onderwerpen aan Rome, maar zonder zó ver te gaan dat de Traditie in gevaar komt. Hij beslist dus in de lente van 1988 het akkoordprotocol te tekenen met Kardinaal Ratzinger, met Rome.

Kardinaal Ratzinger

En op die manier gehoorzaamt hij aan Rome zo goed als hij kan, maar, zegt hij, tegelijkertijd om het essentiële te redden. Hij laat zich niet in met het overspel van de revolutie, hij bewaart de hoofdzaak, de Traditie, tenminste voor dat moment.

Ingrijpen door God

Welnu, bij beiden, bij de H. Jozef zowel als bij Mgr. Lefebvre, die hun plichten van staat goed hadden vervuld, die weloverwogen een voorzichtige beslissing hadden genomen voor zover ze konden, gaat de goede God ingrijpen. In beide gevallen gaat God hun beslissing wijzigen. Waarom? Omdat de H.

Droom van de H. Jozef

Jozef sommige dingen niet wist, zoals ook Mgr. Lefebvre van bepaalde dingen niet op de hoogte was.

Wat de H. Jozef niet wist, was dat Maria in verwachting was door de werking van de H. Geest, en anderzijds kende hij het plan van de Voorzienigheid niet, in het bijzonder dat dit het werk van de Verlossing gaat beginnen door het kruis, en dat de H. Jozef laat deelnemen aan dit kruis. Dit geldt ook voor Mgr. Lefebvre, die, vanzelfsprekend, de toekomst niet kende. Hij kende die geheel en al niet en meende door het ondertekenen van het akkoord goed te handelen, in ieder geval voor het moment. Het was dus wellicht voor het moment voldoende, maar misschien anderzijds catastrofaal voor de toekomst, en zou daardoor de Traditie in gevaar gebracht worden. Monseigneur kon dat niet weten, hij had een weloverwogen en voorzichtige daad gesteld. Maar de goede God wist het wel. En de goede God wist dat het akkoordprotocol van 1988 – nu weet men het historisch gezien, de feiten hebben het bewezen – onvoldoende was om de vrijheid en het voortduren van de Traditie te waarborgen. Evenzo was Monseigneur niet op de hoogte van het plan van de Voorzienigheid en het kruis, dat de goede God wilde geven, wil geven, heden ten dage, aan de Kerk, de Passie van de Kerk. En aldus grijpt God in en beslist anders. Jozef moet Maria als echtgenote houden en tegelijk de heiligheid van Maria respecteren alsmede de Wet van God, die niet gebrekking is. Jozef is niet ongehoorzaam aan God door Maria te houden. En deze beslissing

van God verneemt Jozef 's nachts in een droom. Wat Mgr. Lefebvre betreft, is Monseigneur de dag na het tekenen van het protocol, net als bij de H. Jozef, de nacht die volgde op zijn beslissing, geïnspireerd en komt terug op zijn beslissing. Het wordt voor hem duidelijk dat het de Wil van God is dat hij bisschoppen gaat wijden. En op die manier respecteert hij enerzijds de heiligheid van de Kerk door te willen gehoorzamen. Hij heeft zich onderworpen, en deed het uiterste van wat er in zijn macht lag. En anderzijds toont hij daarmee dat er geen sprake is, noch vóór de wijdingen, noch erna, van enige twijfel over een schisma. Monseigneur respecteert de heiligheid van de Kerk, de paus, de onderwerping en de gehoorzaamheid die men verschuldigd is aan de paus in de gerechtvaardigde bevelen. U weet het, het zal de beroemde brief zijn aan de vier te wijden bisschoppen en vervolgens zijn preek tijdens de wijdingen van 1988. Ik citeer u

eenvoudig wat Monseigneur schrijft aan de vier bisschoppen die hij wijdt; het is een officiële brief die de redenen uitlegt van de wijding; en luister goed, want het is om u te verlichten omtrent de geest van Monseigneur, die dus onze huidige geest is en die van morgen:

“Dit Rome, heden ten dage modern en liberaal, zet zijn vernietigend werk van het Rijk van Onze Heer door, zoals Assisi en de bevestiging van de liberale these over vrijheid van godsdienst van Vaticanum II bewijzen”. En hij voegt daaraan toe: “Ik zie mezelf door de goddelijke Voorzienigheid gedwongen om de genade van het katholieke bisschopsambt, die ik heb ontvangen, door te geven, zodat de Kerk en het katholiek priesterschap blijven voortbestaan voor de glorie van God en het heil van de zielen. Het is daarom, ervan overtuigd dat ik slechts de heilige Wil van Onze Heer volbreng, dat ik u door deze brief vraag de gena-

de van het katholieke bisschopsambt te willen ontvangen, die ik reeds aan andere priesters heb toegediend onder andere omstandigheden”.

Hier ziet men heel duidelijk de geest van Mgr. Lefebvre, dat hij gedurende de jaren, de maanden die aan de wijdingen voorafgingen, zoals de H. Jozef veel heeft nagedacht, vaak raad heeft gevraagd, heeft overwogen, en terwijl hij niet precies wist wat de Wil van God is, de goede God toch opeens ingrijpt in de nacht na het akkoordprotocol. En dan is het heel duidelijk, voor hem is het een vanzelfsprekendheid dat de goddelijke Voorzienigheid, dat de goede God dit wil, terwijl dergelijks daarvóór niet het geval was. U ziet hier een tussenkomst, hetgeen, wat er gebeurd is.

Stoel van Petrus

Vervolgens respecteert hij precies de heiligheid van de Kerk en de onderworpenheid, die men verschuldigd is aan de paus, zelfs in een Kerk die geheel en al ziek is en aangetast door het modernisme. En Monseigneur zegt precies dat, wat er gezegd moet worden en vraagt de FSSPX altijd evenzo te doen. “Ik bezweer u verbonden te blijven met de zetel van Petrus, met de Kerk van Rome, Moeder en Meesteres van alle kerken”. En dat zegt hij na hetgeen eraan voorafgaat: “Rome is heden ten dage een Rome van de antichrist”, een krasse uitspraak om aan te geven dat in Rome het progressivisme en de ketterijen het geloof beetje bij beetje verwoesten. Ondanks dat, zegt hij: “Ik bezweer u verbonden te blijven met de zetel van Petrus, met de Kerk van Rome, Moeder en Meesteres van alle Kerken”, maar dit niet zomaar. Men blijft verbonden, het doet er echter wel toe op welke manier, namelijk “door het integrale katholieke geloof, uitgedrukt in de geloofsbelijdenis, in de Catechismus van Trente en conform wat u onderwezen is op uw seminarie. Blijf trouw aan het doorgeven van dit geloof, opdat het Rijk van Onze Heer komt. Welbeminde vrienden, wees mijn troost in de Heer Christus Jezus, blijf sterk in het geloof, trouw aan het ware Heilig Misoffer, aan het ware en heilige priesterschap van Onze Heer voor de triomf en de glorie van Jezus in de Hemel en op aarde, voor het heil van de zielen en voor het heil van mijn ziel”.

Men ziet daar de geest van Mgr. Lefebvre, de gesteltenis van deze bisschop, die ‘nee’ zal zeggen tegen Rome

Paus Johannes Paulus II

om 'ja' te zeggen tegen Rome. Hij zal 'nee' zeggen betreffende dit bepaalde punt en ongehoorzaam zijn aan Paus Johannes Paulus II, die inderdaad tracht het voortbestaan van de katholieke Traditie te verhinderen, zonder evenwel over de intentie van de paus te oordelen. En Mgr. Lefebvre ziet dat men aan deze daad ongehoorzaam moet zijn, juist om de heiligheid van de Kerk en het priesterschap te bewaren.

Gevolgen

Het is in ieder geval overduidelijk, wanneer men de geest van Mgr. Lefebvre ziet, die zich in dit alles toont, en tevens de geest van de H. Jozef, dan constateert men dat ze dezelfde manier van overpeinzen hebben, en met name dezelfde prioriteiten. En dan de gevolgen van hun beslissing: welnu, voor de H. Jozef is de onmiddellijke consequentie van zijn keuze om Maria te houden: vlak daarop de geboorte van Onze Lieve Heer te Bethlehem, de vervolging daarna, de moord op de onschuldige kinderen en de vlucht naar Egypte. En vervolgens, ondanks deze vervolging, heeft Jozef door zijn beslissing ervoor gezorgd dat de vrucht zich

beetje bij beetje kon ontwikkelen, en de vrucht is, dat het Kind Jezus in de stilte, zonder op de voorgrond te treden via de media, zich gaat ontwikkelen. En de voornaamste missie van de H. Jozef is deze vrucht te beschermen, die vrucht van de schoot van Maria, en dit Kind alsmede Zijn Moeder te beschermen. En in zijn manier van handelen is de H. Jozef een hoofd, een chef, en neemt moeilijke beslissingen op zich, beslissingen die zich tegen zijn reputatie zullen keren – maar dat deert hem niet. Hij doet dit met een levendig geloof en een directe gehoorzaamheid: de engel heeft tot hem gesproken in een droom, en de H. Jozef gehoorzaamt. Daarin ziet men de geest van de H. Jozef, die geheel geleid en bewogen wordt door het geloof in God.

De vlucht naar Egypte

Wij zouden wellicht hebben getwijfeld: “O, het is misschien maar een droomgezicht, misschien is het geen engel, wellicht is het de duivel die mij zegt dat te doen”. In de H. Jozef ziet men echter een mens met een volmaakt geloof. En vervolgens is zijn manier van handelen als die van een chef met een geloof dat hem leidt, maar ook, en het is bewonderenswaardig bij de H. Jozef: hij is een man met een buitengewone nederigheid, nooit treedt hij

Mgr. Lefebvre, het begin in Ecône

op de voorgrond, hij staat ten dienste van de H. Maagd en het Kind Jezus, hij beschermt ze en leidt ze tijdens hun leven. Hij zal verborgen sterven, zonder de publieke manifestatie van deze vrucht gekend te hebben, van zijn daad om Maria te hebben gehouden. Hij zal geen wonderen van Jezus meemaken, hij zal Jezus enkel kennen van het leven in Nazareth.

Welnu, als gevolg van de bisschopswijdingen door Mgr. Lefebvre in 1988 was er ook onmiddellijk vervolging. Monseigneur aanvaardde nederig dat er kerken voor ons gesloten werden, dat hij vervolgd werd en geëxcommuniceerd door de Kerk, of zagezegd geëxcommuniceerd, als een integrist, schismatiek, en als ongehoorzaam behandeld, “de opstandige bisschop”, hij, terwijl als men hem kende, wist dat er geen gehoorzamer was dan hij. En trouwens alle overwegingen, onderhandelingen, bewijzen de volmaakte gehoorzaamheid van Monseigneur. En ziet u, in de geest van Monseigneur waren die twee verweven. Men ziet toch duidelijk een gehoorzaamheid en een onderwerping aan Rome. Dat is het grote verschil tussen de wijdingen van Mgr. Lefebvre en andere

bisschopswijdingen die niet voorzichtig zijn geweest. Monseigneur is naar Rome gegaan om te vragen, zelfs terwijl Rome modernistisch is. Hij is naar Rome gegaan om daar nederig toestemming te vragen. Hij laat zien waarom, hij legt uit, hij onderhandelt, hij doet alles wat mogelijk is met Rome, en dat is de publieke manifestatie van de geest die Mgr. Lefebvre bezielt. Hij zegt niet kortweg: “Rome is modernistisch, ik beslis dat ik ga wijden, ik doe wat ik wil, ik vraag niets aan Rome”. Daar zou iets hebben ontbroken. Tegelijkertijd heeft Mgr. Lefebvre, net als de H. Jozef, het geloof, en is hij een chef. Feitelijk is het niet anders dan dat Rome ons wil meeslepen in de modernistische beweging, en het is daarom, dat Mgr. Lefebvre ‘nee’ zegt, en dat het beter is te gehoorzamen aan God dan aan de mensen. En zodoende heeft hij van alle zijden, zou men kunnen zeggen, beledigingen ondergaan en laster. Maar hij bleef nederig; nooit is Mgr. Lefebvre in opstand gekomen, nooit heeft hij zich druk gemaakt over deze beledigingen, nooit. Hij was de nederigheid zelve.

En zoals bij de H. Jozef zal de vrucht van Mgr. Lefebvre zich beetje bij beetje gaan ontwikkelen, zonder lawaai, ver van de media, misschien ver van mooie, grote kerken, maar beetje bij beetje, langzaam aan, en de belangrijkste missie van Monseigneur en van de Priesterbroederschap St. Pius X na hem, is, net als bij de H. Jozef, de kleine vrucht, het Kind Jezus te beschermen, die de eerste priester was. Welnu, de Priesterbroederschap gaat

Tonsuur en lagere wijdingen Zaitzkofen 2024

door om dit priesterschap van Onze Heer te beschermen, voorzichtig aan, vaak tijdens een verborgen leven, mischien in kapellen, in loodsden, ver van de media, ver van het lawaai, en, beetje bij beetje beschermt men de vrucht, dit priesterschap, de trouw aan het onverkorte geloof, dat zicht ontwikkelt. Men beschermt het evenals zijn moeder. En de handelwijze van de Priesterbroederschap St. Pius X moet hetzelfde blijven, deze verbintenis tussen een diepgaande nederigheid, deze geest van onderwerping en tegelijkertijd de volledige trouw aan het katholieke geloof, en om met energie te worden bewogen door dit geloof en het verdedigen van het katholiek priesterschap. Dat is nu de geest van Mgr. Lefebvre en dat is nu de geest van de Priesterbroederschap St. Pius X. Welnu, Monseigneur heeft tot zijn einde, tot zijn dood, de vrucht zich niet zien ontwikkelen en Rome niet werkelijk terug zien keren tot de

Traditie, de volledige Traditie. Hij heeft dat niet mogen zien, hij is daarvoor gestorven, net zoals de H. Jozef. Wel, op dit feest van de H. Jozef kunnen we met heel ons hart bidden voor de toekomst van de Kerk en ook voor de toekomst van de Priesterbroederschap, opdat deze prachtige geest, die we kunnen beschouwen in de H. Jozef en Mgr. Lefebvre, blijft leven in elk lid van de Priesterbroederschap, van de Algemeen-Overste tot aan de jongste seminaristen, die in het eerste jaar zijn, die eigenlijk nog niet officieel zijn toegetreden tot de Priesterbroederschap. Maar dat is de geest van onze geliefde Broederschap, die eigenlijk de geest is die ten grondslag lag aan de stichting van heilige Katholieke Kerk. Dat is de genade die we vandaag vragen aan de H. Jozef voor ons allen.

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Beknopte Summaleer van de H. Thomas

Door Pater Cattellion o.p.

B. Over de Heilige Drievuldigheid

I. De voortkomingen (processiones)

In de H. Schrift komen we benamingen tegen, die wijzen op voortkomingen in de Godheid. De H. Schrift toch kan ons hierin alleen inlichten, en haar leer is de enige richtsnoer voor verdere uitleg. Enigen nu leggen die voortkomingen uit als zijnde uitwerksels van oorzaak, anderen als indrukken van gelijkenis. Zo beschouwd, zouden het

buitengaande werkingen zijn, *'actiones transeuntes ad extra'*, die niets in God zelf uitwerken. Die voortkomingen moeten derhalve, volgens het katholiek geloof, beschouwd worden volgens de binnenblijvende werkingen Gods, *'actiones immanentes'*. Evenals bij ons, meer nog bij God, zijn de werkingen van verstand en wil binnenblijvende en eigen-volmakende werkingen, zonder term langs buiten. Het verstand brengt zijn woord, de wil zijn liefde voort,

en die blijven binnen en volmaken én verstand én wil. Voor zover God zichzelf kent, brengt Hij Zijn Woord voort, en die voorkoming naar het verstand wordt 'generatio' genoemd, daar het in volle gelijkenis aan Hemzelf geschiedt. Voor zover God zichzelf door Zijn Woord bemint, brengt Hij Zijn Liefde voort, en die voortkoming wordt 'spiratio' genoemd.

II. De betrekkingen (relationes)

De betrekking bestaat eigenlijk in een verhouding tussen twee termen. Die kan óf enkel in begrip, óf in werkelijkheid bestaan. In de voortkoming moet noodzakelijk een verhouding zijn tussen hetgeen voortkomt en hetgeen waaruit het voortkomt. Vermits er nu voortkomingen zijn in God, moeten er ook betrekkingen in Hem zijn. In de schepselen zijn de werkelijke betrekkingen bijkomstigheden, die buiten hun wezen of natuur staan. Daar echter al wat bijkomstigheid is in het schepsel, voor zover het in God overgebracht wordt, met Zijn zelfstandigheid verenigd wordt; zo zijn de betrekkingen in God geen bijkomstigheden buiten Zijn natuur, maar Zijn zelfstandigheid zelf. Voor zover ze nochtans op een verhouding wijzen tussen twee termen, zeggen ze iets meer dan Zijn loutere natuur; zo kan de Vader de Zoon niet zijn, noch de H. Geest de Vader of de Zoon, al komen ze overeen in de ene goddelijke natuur. Door hun wederzijdse betrekkingen, niet door hun natuur, verschillen ze van elkander. Het is natuurlijk een groot mysterie, doch geen tegenspraak, daar de betrekking enkel een

verhouding is, geen 'esse per se', niet iets dat op zichzelf bestaat, noch 'esse in alio', iets dat in iets anders bestaat; maar 'esse ad', iets dat verhouding zegt tot iets anders; en die verhouding kan óf enkel in het begrip, óf in een bijkomstigheid, óf in de zelfstandigheid zelf verwezenlijkt worden. En dit laatste geschiedt in God.

III. De Personen

De persoon is een individuele zelfstandigheid, 'substantia individua', en wordt gezegd van de redelijke wezens. Het is de hoogste volmaaktheid in de bestaande dingen; en daar alle volmaaktheid aan God moet toegeschreven worden, zo moet ook de persoonlijkheid Hem toegekend worden; niet toch op dezelfde wijze als bij de schepselen, maar op een veel uitmuntendere wijze. In alle zelfstandigheden echter wijst de persoon op hetgeen de ene van de andere onderscheidt, en waardoor iedere zelfstandigheid op haar eigen staat: zoals Petrus onderscheiden is van Paulus door zijn personaliteit. Wat echter onderscheiden

is in God, zijn de betrekkingen; en zo zijn de personen in God zelfstaande betrekkingen: “*persona in Deo significat relationem ut subsistentem*”; alhoewel wat op zichzelf staat in God, hetzelfde is als de goddelijke natuur. In God zijn drie zulke zelfstaande betrekkingen, en bijgevolg ook drie Personen, de Vader, de Zoon en de H. Geest. Dit getal drie wordt opgevat als iets transcendenteel, niet numeriek, daar het numerieke een bijkomstigheid is. En zo wijzen die numerale termen in de Drievuldigheid enkel op de Personen, voor zover de ene verschilt van de andere: “*indivisio circa unamquamque earum*”.

De Zoon is een andere dan de Vader, niet iets anders. Iets anders valt op de Zelfstandigheid en deze is dezelfde in de twee. Het onzijdig wijst op de natuur, het mannelijk op de personen.

De kentekenen van de personen worden ‘*notiones*’, ‘kenmerken’ genoemd en zijn vijf in getal. Ongeborenheid (*in-nascibilitas*), Vaderschap, Zoonschap, gezamenlijk willen en voortkoming.

Vaderschap, Zoonschap, gezamenlijk willen en voortkoming zijn betrekkingen.

Ongeborenheid, Vaderschap, Zoonschap en voortkoming zijn eigenschappen.

Vaderschap, Zoonschap, gezamenlijk willen vormen de personen (*constituunt*).

Ongeborenheid en gezamenlijk willen zijn kenmerken van de personen, geen persoonlijke kenmerken: “*notiones personarum, non notiones personales*”.

Persoon en eigenschap zijn in werkelijkheid hetzelfde; er is enkel een begripsverschil. De personen zijn onderscheiden van elkander door hun betrekkingen van oorsprong. Tussen de personen is er een orde van voortkoming, niet dat de ene vóór de andere zou zijn, maar de ene uit de andere.

1. Over de Personen in het bijzonder

Over de Vader

Daar de eerste Persoon de oorsprong is van de tweede, wordt Hij met recht Vader genoemd. Eerder volgens de innerlijke voortbrenging, dan volgens de uiterlijke, of de schepping, wordt Hij Vader genoemd. Eigen is het Hem ongeboren te zijn, daar Hij van niemand voortkomt.

Over de Zoon

De naam ‘Woord’ is eigenlijk een persoonsnaam in God, daar hij wijst op de voortkoming naar het verstand: “*Verbum enim dicitur procedens ab intellectu*”, en die naam is eigen aan de Zoon, daar de Zoon voortkomt uit het verstand op een wijze van gelijkenis met de Vader. In Zijn Woord of in Zijn Zoon kent God al het overige. De Zoon mag ook ‘beeld’ genoemd worden.

Over de H. Geest

De H. Schrift noemt op die wijze de derde Persoon. Hij komt voort van de Vader en de Zoon, als uit één wordingsbegin. Kwam Hij niet van de Zoon voort, Hij zou niet in betrekking kunnen staan met Hem en bijgevolg van Hem niet onderscheiden zijn. En het is juist omdat in het voortbrengen van de H. Geest de Zoon niet betrekkelijk

onderscheiden is van de Vader, dat zij samen maar één wordingsbegin zijn. De H. Geest komt voort als Liefde, zoals de Zoon als Woord. De Liefde, ‘persoonlijk’ genoemd, is eigen aan de H. Geest, niet ‘essentieel’, want zo is ze eigen aan de drie Personen en aan de Godheid.

Zo beminnen de Personen elkan- der ‘notioneel’ in de H. Geest; ‘essen- tieel’ in de goddelijke natuur. Daar de H. Geest door de liefde wordt voortge- bracht, wordt Hij nog ‘gave’ genoemd, omdat de liefde de eerste van alle gaven is en ook de bron van alle gaven.

2. Over de Personen in verband met de Godheid

In God is de Persoon in werkelijkheid niet verschillend van de natuur, maar toch verschillen de Personen van elk- ander. Al wat de natuur betreft, moet van iedere Persoon gezegd worden, daar alle drie dezelfde natuur hebben. De Naam van God wordt aanschouwd, bij manier van spreken, als iemand die de Godheid heeft; en zo kan God van

de drie Personen afzonderlijk gezegd worden. Wat eigen is aan iedere Per- soon, als Persoon, mag van de anderen niet gezegd worden; en daarop wijst hetgeen wij hierboven ‘kenmerken’ hebben genoemd: zo is de Vader de Zoon niet. Door toe-eigening wordt de macht aan de Vader, de wijsheid aan de Zoon en de goedheid aan de H. Geest toegeschreven, al zijn ze alle drie even machtig, wijs en goed. Voor het godde- lijke zijn ze alle drie in alles gelijk, en de ene is in de andere.

3. Over de zendingen

Alleen de Zoon en de H. Geest worden gezonden, daar de zending wijst op de voortkoming, zoals men zeggen zou dat een bloem uit een boom gezonden wordt. Zo kan de Vader niet gezonden worden. Door de zending neemt de persoon een nieuwe wijze van ‘zijn’ in iets, zoals de Zoon in de wereld gezon- den is, voor zover Hij er in gekomen is door het aannemen van de menselijke natuur. Voor wat de term van de zen- ding betreft, is ze in de tijd.

De Zoon en de H. Geest kunnen op een onzichtbare wijze gezonden wor- den, bijv. met door de genade bezit te nemen van een ziel. Ook de Vader neemt met Hem bezit van de ziel, maar van Hem mag men niet zeggen dat Hij gezonden wordt, daar Hij van niemand voortkomt. Het was nochtans behoor- lijk dat ze ook op een zichtbare wijze gezonden werden om de onzichtbare zending door uiterlijke tekenen aan de mensen te openbaren, de Zoon als oorsprong, ‘auctor’, de H. Geest als kenteken, ‘indicium’, van de genade.

Terugblikken

Van **donderdag 2 tot zaterdag 4 januari 2025** vond het Kerstkamp van de Eucharistische Kruistocht plaats in Loon op Zand. Er waren 80 deelnemers. De locatie was buitengewoon geschikt met twee bospercelen, een voetbal- en een basketbalveld en zelfs een hindernissenparcours met kabelbanen. Het enige wat mankeerde, was de toegang tot de dorpskerk! De H. Mis werd dan in een door de Kruisvaarders waardig-gemaakte zaal gecelebreerd. De Eucharistische Kruistocht ziet uit naar het Zomerkamp 2025! Deo gratias!

Mgr. A. de Galarreta diende op **25 januari jl.** in de Utrechtse St. Willibrordkerk het H. Vormsel toe aan 43 kandidaten. Het was een blijde dag, en Mgr. was het eveneens, omdat hij weer eens onder ons kon vertoeven. Deo gratias!

Op **1 februari jl.** ontving onze Seminarist Marijn Verbeek in het Priesterseminarie in Zaitzkofen (D) uit de handen van Mgr. A. de Galarreta de eerste twee lagere wijdingen van deurwachter en lezer. Op **2 februari** ontvingen de gebroeders Kobe en Mathijs Steensels de toog! Van harte proficiat! Steunen we onze seminaristen met gebed en materiële gaven!

De onderhoudswerken aan de kerk in Gerwen, in het kader van een SIM-subsidie die loopt van 2022 voor een periode van zes jaar, zijn **begin februari jl.** begonnen. De helft van de kosten moeten we zelf opbrengen. Dus alle giften (voor de belasting aftrekbaar) zijn welkom! Danken we God dat we dit historisch Godshuis mogen en kunnen onderhouden. De Priesterbroederschap St. Pius X is nu al in het 41^e jaar te Gerwen!

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Maart:

Voor degenen die vandaag zullen sterven!

April:

Voor de heiliging van de priesters en kloosterlingen!

De H. Paschalis Baylon

Patroon van de Eucharistische Werken

Door P. Prudentius O.F.M.

Vervolg

IV. Beproeving en troost

“Broeder, als ge moe en afgemat aan de poort zult kloppen, en men wil ze niet ontsluiten, maar men jaagt u weg als een hond, juich dan en jubel, want de Heer heeft u waardig bevonden voor Hem te lijden.” Zo sprak de H. Franciscus tot broeder Leo. Zo gebeurde het Paschalis.

In het klooster van Montefore, waar hij zich aanmelde, bleef de deur gesloten en men wilde hem niet aannemen. Immers wie zou in dat schamel geklede herdertje de toekomstige Patroon van de Eucharistische werken kunnen erkennen?

Hij beschuldigt alleen zichzelf: “Ik ben niet waardig Heer! Ik ben niet waardig! En bedroefd doch vol nederigheid gaat

hij heen en neemt zijn vroegere bediening waar.

Nu hoedt hij de schapen van Martinez Garcia en trekt met hen de bergen van die heerlijke streken in. Daar ruisen hoge palmen en koepelt de lucht helblauw als in de verre Oosterse landen. Maar wat doet Paschalis' hart plots zo

jagend kloppen? Spitst daar niet een toren? Blinkt daar niet een kruis? Is hij dan weer bij de zoete Moeder de la Siërra? Neen! Maar hij is bij het heiligdom van O. L. Vrouw van Loreto. Wat een balsem op de pijnlijke wonde in zijn hart geslagen door het verbod om in het klooster te treden.

Nu is hij weer bij Moeder en onder haar oog zal hij naar de volmaaktheid streven en niet rusten vooraleer hij waardig zal bevonden worden kind van de H. Franciscus te zijn.

Zijn meester, Martinez Garcia, is zozeer in bewondering voor de deugd van de nederige herdersknaap, dat hij hem bij zich ontbieden doet: “Paschalis,” zegt hij, “ik heb geen kinderen en heb u hartelijk lief gekregen, wilt ge mijn zoon en erfgenaam zijn?” “Meester,” antwoordt Paschalis, “ik ook heb u hartelijk lief, maar ik heb de Goede Herder beloofd hem overal te volgen, en geheel mijn leven is Hem toegewijd!”

En Paschalis keert naar zijn kudde terug, bij zijn geliefkoosd heiligdom van Loreto. Voor zoveel liefde kon Jezus niet ongevoelig blijven, en Hij zou de dienaar van het H. Sacrament een heel bijzonder bewijs van Zijn genegenheid geven. Zekere morgen bewaakte hij zijn kudde. Heerlijk blauwde de lucht en duizend vogelkeeltjes verkondden de lof van de Schepper. Daar klepte de klok van Loreto, de vrome herder knielt om met de vogels mede de Heer te aanbidden, en in een opperste opwelling van liefde roept Paschalis uit: “Oh! mijn God! mocht ik U aanschouwen!”

*Zicht op het klooster van
O. L. Vrouw van Loreto
(Montefiore)*

Schitterender dan de zon wordt plots de hemel; Paschalis denkt dat zijn hart breekt, want daar dalen tal van Engelen neer, dragende in hun midden, in een gouden monstrans, de Heilige Hostie. In geestverrukking vervoerd, ijlt Paschalis naar zijn makkers. “Op de knieën! Jezus is daar!” Maar hoe de herders ook staren naar het punt dat hij hun aanwijst, ze kunnen niets onderscheiden. Jezus komt slechts voor Zijn lieveling alleen. En hoeveel keren is hij wellicht niet teruggekeerd, bij de vergeten, verdoken kleine herder?

V. De kloosterling

Zes jaren waren verlopen sinds Paschalis zich de eerste maal aan de klooster-

poort aanmeldde. Nu was hij 24 jaar. Wat heeft de jongeling niet geleden! Wat een honger en dorst naar Jezus hebben zijn ziel niet gepijnigd! Maar nu kan hij niet meer en nogmaals klopt hij aan de kloosterpoort. Ach! Zou hij nu waardig bevonden worden Jezus' dienaar te zijn?

Maar zoals de roos, hoe verdoken onder de bladeren ook, zich aan de voorbijganger door haar geur verraadde, zo ook had de liefde van Paschalis tot Jezus in het Heilig Sacrament de kleine herder beroemd gemaakt en de kloosterlingen van O. L. Vrouw van Loreto openen wijd de armen om hun broeder te ontvangen.

De 2^e februari 1584, feest van O. L. Vrouw Lichtmis, ontving Paschalis het kleed van de H. Franciscus. Wat ging er toen in het hart van de kleine herder om? Wat wondermooie dingen fluissterde de Goede Herder tot Zijn geliefd lam, dat thans voorgoed de schaapstal was ingetreden? Dat konden alleen zijn broeders gissen, die getuigen waren van het engelachtig leven van de jongen kloosterling!

“Zeven jaar zat ik naast hem aan tafel,” vertelt een medebroeder, “en nooit zag ik hem iets anders eten dan wat soep en wat brood!” En Pater Gardiaan getuigt van hem: “Ik heb nooit iemand gekend die zo streng en zo zacht was, zó streng voor zichzelf en zó zacht voor anderen”.

Men wil hem doen studeren, hem tot het Priesterschap verheffen. “Ach neen!” smeekt hij, “laat mij de bezem zijn van het huis Gods!”

En hij bleef de bezem! Hij deed het laagste en lastigste werk. Midden in de zomer, op het middaguur, spitte hij de aarde en werkte in de hof. Hij sliep slechts drie uren, dan dreef de liefde tot Jezus in het H. Sacrament hem naar de kerk, waar hij uren en uren in geestverrukking neergeknield onbeweeglijk blijft zitten.

Paschalis die portier van het klooster was, werd ook aangesteld om voor de armen te zorgen. Nooit was een bevel hem meer welkom. De armen zijn de uitverkorenen van Jezus en dus ook zijn geliefden.

Niets was zo treffend dan te zien welke zorg hij voor hen droeg. Zag hij er een wenen, dan weende hij met hen, was er een ziek, dan smeekte hij God uit al de krachten van zijn ziel toch medelijden te hebben en vaak ging dan de ongelukkige op een wonderbare wijze genezen naar huis.

Eens had Paschalis geheel de moestuin van het klooster leeggeplunderd om

aan de armen uit te delen, doch 's anderendaags kwamen nieuwe ongeluk- kigen om ook hun deel te ontvangen.

Vol vertrouwen gaat de heilige Min- derbroeder naar de groentetuin, en o wonder: de kale stengels hebben nieu- we bladeren gekregen en Paschalis kan weer zijn arme broeders bijstaan.

Zó beloonde God de naastenliefde van zijn dienaar.

Maar zoals het goud in de smelt- oven moet gezuiverd, zo moest de ziel van Paschalis door het lijden gelouterd. Te Valencia werd een nieuw klooster van de Orde van de Minderbroeders gesticht: Paschalis werd er door zijn oversten heen gezonden.

Begreep men daar de heiligheid van zijn leven niet? Zag men zijn verster- vingen als ingeving van de duivel? Dit

is zeker, dat Paschalis daar vreselijk te lijden had én van zijn oversten, én van enkele zijner medebroeders. Meerma- len werd hem in het bijzijn van al de kloosterlingen toegeroepen: "Gij zijt een schijnheilige, gij zijt vol verwaand- heid. Gij meent reeds een schat te heb- ben verzameld, en gij draagt niets dan koper en slijk in uw handen!"

Paschalis, nederig en ootmoedig, ont- ving deze verwijten als kwamen ze van God zelf, en ten teken van dank, kus- te hij de voeden van zijn beledigers! Wat kwaad kon hem het oordeel van de mensen?

Daar, in de eenzame kloosterkapel waakte de goddelijke Gevangene over hem; daar ging Paschalis kracht en moed zoeken; daar dronk hij bij volle teugen aan de Liefde; daar werd hij een Heilige.

Wordt vervolgd

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van november en december 2024?

	<i>nov.</i>	<i>dec.</i>
Aantal Schatkisten:	26	25
Dagelijkse Toewijding	696	670
H. Mis	165	205
H. Communie	137	165
Geestelijke Communie	365	368
Offers	1.060	1.099
Tientjes	2.931	2.612
Bezoek aan het Allerheiligste	95	146
Meditatie	316	408
Goed Voorbeeld	719	720
Puntje	6.828	550

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor maart en april zijn:
Maart: *Bidden voor degenen die vandaag zullen sterven!*
April: *Blijmoedig zijn!*

**“Heilige Jozef, patroon van de stervenden,
bid voor ons en de stervenden van deze dag!”**

Beste Kruisvaarders,

In het Oostenrijkse dorpje Gnesau wordt de H. Jozef onder de titel ‘Patroon van de stervenden’ zeer vereerd. In de dorpskerk staat er een St. Jozefsbeeld met aan de voet een lantaarn, die oorspronkelijk helemaal niet samen passen. Toch zijn beeld en lantaarn vandaag onafscheidelijk. Samen roepen ze namelijk een zonderlinge gebeurtenis uit het jaar **1966** in herinnering.

Op een nacht, rond half twee, werd Pastoor Messinger gewekt door het gerinkel van de deurbel. Een onbekende man vroeg hem mee te komen om iemand te bedienen. De pastoor meende eerst de koster te moeten wekken om hem te begeleiden, maar de onbekende sprak: *“Niet nodig, ik ga wel mee!”* Bij het openen van het Tabernakel om het Heilig Viaticum eruit te halen, hoorde de pastoor tot zijn grote verwondering dat de onbekende het Confiteor in onberispelijk Latijn bad. Kort daarop schreed de

boodschapper met de lantaarn in de hand met overtuigende stap voorop, de pastoor volgde. Ze liepen het dorp uit en namen de weg naar het bos.

Toen ze aan de laatste dorpsheuvel voorbij schreden, maakte Pastoor Messinger de opmerking, dat er geen mensen dieper in het bos woonden. Onnodig om verder te gaan! De onbekende grijsaard drong echter aan en sprak: *“Eerwaarde, volg mij maar!”* De pastoor maakt zich echter ongerust en begon met het hoofd gezonken de Rozenkrans te bidden. Na een poos zag hij plotseling alleen de lantaarn voor hem op de grond staan. De onbekende was verdwenen en de pastoor riep tevergeefs in het rond. Geen enkel antwoord weerklonk in de duistere nacht. Verbijsterd keek de priester om zich heen. Heel dichtbij merkte hij een hooischaar op. Net op het ogenblik dat hij besloot terug huiswaarts te keren, vernam hij een zwak geluid vanuit de schuur. De pastoor opende de deur en zag er een oude onbekende uitgemergelde man op de

grond. Een bedelaar. Deze sprak ver-rast, maar verblijd: *“Eerwaarde, hoe bent u tot hier gekomen? Maar, dat doet er niet toe: God zij dank! Heel mijn leven heb ik de hemel om niets materieels gevraagd, enkel maar, dat ik niet zou sterven zonder de laatste sacramenten! Nu dacht ik werkelijk te moeten sterven zonder een priester. En zie, u bent gekomen!”* Diep bewogen bereidde Pastoor Messinger de arme man voor om voor de troon Gods te verschijnen. Hij bleef bij hem tot de laatste snik.

Als aandenken aan dit voorval heeft de pastoor de lantaarn bij het beeld van de H. Jozef in de parochiekerk geplaatst, overtuigd dat het Jozef was die aan de pastorie had aange-

beld. Elke zondag, aldus ook heden ten dage, wordt deze lantaarn aangestoken en dient als uitnodiging voor de gelovigen om tot de H. Jozef te bidden hen niet zonder priesterlijke bijstand te laten sterven.

Beste Kruisvaarders, de H. Don Bosco zegt, dat de H. Jozef terecht om **drie redenen** in de katholieke Kerk als de patroon van de goede dood aangeroepen wordt.

Ten eerste omdat **de H. Jozef in het heilig gezelschap van Jezus en Maria gestorven is**. In hun bijzijn gaf hij zijn ziel aan de Schepper terug. Ja, we kunnen het ons gerust voorstellen, hoe de zalige voedstervader van de Zoon van God op een armzalig bed ligt, met Jezus en Maria aan zijn zijde. Ze wachten het ogenblik af, waarop deze heilige ziel naar het hemelse Vaderland zal opstijgen. De H. Franciscus van Sales meent Jozefs laatste woorden te kennen. Ze zijn: *“O God, de taak die U me op aarde hebt gegeven, is volbracht!”* En tot Jezus gericht: *“Zoals eens Uw hemelse Vader Uw lichaam in mijn handen heeft gelegd, geef ik vandaag mijn ziel in Uw handen!”* Don Bosco meent verder, dat Jezus en Maria zeker bedroefd waren bij het overlijden van hun beminde huisvader. Hij zegt: *“Waarom zou het niet zo geweest zijn? Als Jezus reeds weende om Lazarus, zou Hij dan niet hebben geweend om Zijn voedstervader: de H. Jozef?”* Wij mogen dus gerust de H. Jozef om dezelfde gunst smeken, dat Jezus bij ons sterven aanwezig mag zijn in de zalving van het

H. Oliesel en in de H. Communie en dat ook Maria op haar beurt ons mag troosten met haar moederlijke bijstand.

De tweede reden volgens Don Bosco, waarom de H. Jozef de patroon van de stervenden is, is **omdat hij het Jezuskind heeft beschermd tegen de valstrikken van de moordlustige Koning Herodes**. Net zoals Jezus toen zwak was, weet Jozef dat wij zwakkelingen het in onze verschrikkelijke doodstrijd moeten opnemen tegen de veel machtigere duivel, die de kinderen Gods wil verderven. De Satan zal ons aan al onze zonden herinneren en zal ons influisteren, dat er geen vergeving meer mogelijk is. De H. Jozef zal ons echter aan onze Herodes, namelijk de duivelse zielenmoordenaar onttrekken – ons vrijwaren voor de Satan die rondgaat als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden.

De derde reden waarom de H. Jozef de ideale beschermheer van de stervenden is, ligt in **de allesdoordringende liefde tussen Jozef en Jezus**. Jezus, die de levenden en doden zal oordelen, zal zeker de voorspraak aanvaarden van hem, die Hij op aarde Zijn vader heeft willen noemen. Jarenlang heeft Jezus hem in liefde gehoorzaamd, dus op ons stervensogenblik zal Jezus de maningen van de H. Jozef niet versmaden, indien ze overeenstemmen met de goddelijke gerechtigheid. Gerson zegt: *“St. Jozefs wens is voor Christus een bevel!”*

Deze drie redenen, beste Kruisvaarders, verzekeren ons dat de H. Jozef werkelijk een machtige beschermheer is voor de stervenden – dat hij ons zal geleiden naar het eeuwige leven en de toekomstige glorierijke verrijzenis.

Opgeweekte heiligen

Beste Kruisvaarders, we zullen allemaal sterven – voor niemand op aarde is er een uitzondering: er is een zeker einde aan dit aardse leven. Dat weten we. Ook weten we dat onze laatste ogenblikken op aarde de beslissende zullen zijn over hemel of hel. Wat een vreeswekkende gedachte! Maar na de huidige overweging beseffen we nog meer, dat God ons in de Hemel een beschermheer voor ons sterfensogenblik heeft gegeven in de H. Jozef. Smeken we daarom nu reeds

van hem af, voor onszelf en voor de anderen, dat wij de heilige sacramenten van de stervenden tijdig mogen ontvangen, opdat onze ziel grondig moge gezuiverd zijn wanneer ze voor de rechterstoel Gods zal verschijnen. Dan kunnen we gerust sterven en op de Hemel en onze verrijzenis vertrouwen. Bidden we daartoe in de maand maart als Puntje, voor onszelf maar ook in naam van onze naasten die op de huidige dag zullen sterven, vaak volgend gebed:

**Jezus, Maria, Jozef, ik geef U mijn hart, mijn ziel en mijn leven,
Jezus, Maria, Jozef, sta mij bij in mijn doodstrijd,
Jezus, Maria, Jozef, laat mij in Uw heilig gezelschap in vrede sterven.**

Het Puntje voor de maand april is de blijmoedigheid. Laat ons zorgen dat onze geest en ons gelaat vreugdevol is. Dat betekent niet dat we vreemd moeten beginnen doen, alsof pijn of droefheid niet bestaan, of dat we het niet voelen. Dat zou maar al te gek zijn. In de maand april zullen we net

ook de Goede Week hebben, waar we onze Heiland zullen zien lijden en sterven voor het heil van onze ziel. Wat ons opvalt dat onze Heiland nooit blijvend bedroefd was, behalve om de zonde. Hoe komt dat? Omdat Hij alles **met een bovennatuurlijke geest** bekeek. We zien dat duidelijk in

de Hof van Olijven: Jezus' menselijke natuur verzette zich tegen het kwaad dat Hem zou overkomen, maar met Zijn goddelijke natuur zette Jezus er zich over heen en volbracht zonder aarzelen en zelfs met vreugde Zijn Lijden. Jezus sprak over Zijn moeilijkste momenten als 'Zijn uur'. Het uur zelfs waar Hij vol verlangen naar had uitgekeken. Zo moeten ook wij als Kruisvaarders handelen. Indien ook wij dus alles wat ons over komt met de geest van ons bovennatuurlijk geloof aannemen, misschien zelfs na een kort ogenblik van droefheid of een even verliezen van de moed, verandert alles. Dan zullen wij net zoals de martelaren met vreugde onze wederwaardigheden, ons lijden en ons kruis dragen. Ja, we zullen het zoals de H. Theresia zelfs graag zien en verwelkomen. Er bestaat geen droevige heilige. *"Een droevige heilige is een droevige heilige"*, zei de H. Franciscus van Sales: aldus niet echt een heilige. Deze heilige maant ons niet te lang droef te zijn, omdat droefheid op een winter gelijkt die alle mooie bloemen en zoete vruchten wegneemt. Hij raadt ons in droefheid te bidden, te zingen en lichamelijk te werken.

In deze maand april herbeleven we overigens niet enkel het Lijden van Jezus, maar ook **Zijn glorievolle Verrijzenis**. We lezen in het Evangelie hoe de goede Heiland alle personen: apostelen en heilige vrouwen, opzoekt om ze te troosten en ze uit hun droefheid weg te halen. Onze Heer kon zonder aan hen te verschijnen gewoon naar de Hemel gegaan zijn. Hij moest niet terugkomen. Hij wilde ons echter niet in een toestand van droefheid laten. Hij wilde *"dat onze vreugde volkomen weze"*. (Jh. 16, 24) Soms moeten we eerst iets lijden om gereinigd te worden van onze aanhankelijkheid aan deze aarde en de wereldse goederen. Dan is het net als een bitter medicijn dat ons de gezondheid schenkt. Indien we begrijpen dat onze Heiland zeker een doel heeft met het minder leuke dat ons overkomt, dan zullen we het ook blijmoediger dragen.

Aldus, indien wij in de maand april, ondanks de kleine of grote offertjes die van ons gevraagd worden, ons toch kunnen overwinnen en de blijmoedigheid kunnen behouden, mogen jullie dit in de kolom van het Puntje aanduiden! *Semper gaudete!* Verblijdt u immer! *"Verblijdt u altijd in de Heer; ik zeg het opnieuw: Verblijdt u."* (Fil. 4, 4)

Een gezegende Vastentijd en een zalig Pasen! Gods zegen,

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De handeling van lofzang en onderricht

Het gebed voor het Evangelie

Merk op dat alles wat tot nu toe gezegd is uit het Missaal, gezegd werd aan de Epistelkant van het altaar. Die kant draagt deze naam, omdat het lezen van het Epistel het belangrijkste is wat daar geschiedt.

Nu heeft er een verandering plaats: de priester buigt diep in het midden van het altaar en vraagt God hem te helpen om het Evangelie goed te lezen. Hij deed dit niet vóór het lezen van het Epistel. Het is om aan te tonen dat het Evangelie van hogere rang is, daar het méér Jezus' eigen woorden zijn.

Ondertussen brengt de misdienaar het Misboek naar de Evangeliekant, zo genoemd omdat er nooit iets anders wordt gelezen dan het Evangelie. Epistel en Evangelie worden gelezen aan verschillende kanten, omdat zij vroeger gelezen werden op verschillende punten in de kerk. Dikwijls waren er twee preekstoelen. Het Epistel werd gelezen van de preekstoel aan de zuidkant, dat is aan de rechterkant wanneer men met het gezicht naar het altaar staat. Het Evangelie werd gelezen van de preekstoel aan de noordkant. Na het gebed (zie volgende bladzijde) zegt de priester: "Heer,

ik bid U, zegen mij. De Heer zij in mijn hart en op mijn lippen, opdat ik Zijn Evangelie waardig en passend verkondigen mag”.

Het is goed te weten dat de H. Mis tot hier toe veel lijkt op de oude eredienst, zoals Onze Lieve Heer die kende. Evenals dit bij de joodse eredienst het geval was, hebben wij gehad: gebeden, het zingen van Psalmen en het lezen van de H. Schrift. Soms ook hadden zij een preek. De H. Lucas verhaalt ons hoe Jezus aanwezig was bij dit soort van eredienst

in een joodse synagoog. Daar de eerste katholieken joden waren, bewaarden zij al wat goed was in hun oude eredienst. In het begin hielden zij eerst hun oude joodse godsdienstoefeningen om daarna op een andere

plaats het H. Misoffer op te dragen. De oude en nieuwe eredienst treffen elkaar heden ten dage in het moment dat de priester het kelkvelum van de kelk wegneemt.

Reinig, Almachtige God, mijn denken
en maak mijn spreken goed.
Zoals Gij de lippen van Isaias, Uw profeet
smetteloos maakte met een vlamme kool,
zo ook maak mij vlekkeloos in Uw lieflijke mildheid.
Leef Gij altijd in mijn gedachten,
wees Gij altijd in mijn woord,
opdat ik wijder verbreden kunne Uw boodschap,
door Christus, onze Heer. Amen.

Gebed van de Priester voor het Evangelie

Lezing van het Evangelie

De priester gaat nu het Evangelie lezen. Het Misboek is schuin op het altaar geplaatst, omdat vroeger de Diaken gewoon was het Evangelie te bidden of te zingen met het gelaat naar het volk. Daarom keert ook nu nog de priester zich zo veel mogelijk naar de gelovigen. Wij zullen dit beter begrijpen, wanneer we zien op welke wijze het Evangelie gezongen wordt tijdens een plechtige H. Mis. Dikwijls helpt de plechtige H. Mis ons bij de verklaring van de gelezen H. Mis.

De Diaken neemt het Evangelieboek van het altaar, vraagt de zegen aan de priester en gaat tezamen met de Subdiaken naar de Evangelie-zijde van het Priesterkoor. De Diaken houdt met beide handen het boek vast. Eerst zingt de Diaken het opschrift boven het Evangelie. Dat vertelt ons of het een hoofdstuk volgens

de H. Mattheus, de H. Marcus, de H. Lucas of de H. Johannes is. Daarna maakt hij het kruisteken op Evangelie, voorhoofd, lippen en borst. Doen wij hetzelfde om te kennen te geven dat wij willen denken, spreken en

doen, zoals Jezus ons dit leert in het Evangelie.

Soms staat tegenover de Diaken een groot Kruis om te tonen dat Onze Lieve Heer naar ons kijkt. De Subdiaken, die het boek omhoog houdt, stelt de H. Johannes de Doper voor, de komst van Jezus aan de wereld verkondigend. De twee kandelaars aan iedere zijde van het boek wijzen erop dat het Evangelie het “licht van de wereld” is. De wierook tenslotte geeft aan dat in het Evangelie de kracht gelegen is die de wereld rein

en goed kan houden. Zo draagt iedere ceremonie een les in zich.

Wij staan rechtop om te kennen te geven dat wij klaar staan om te vechten voor het Evangelie, ook indien het de strijd tegen onszelf geldt. In vroegere dagen hielden ridders hun zwaard gestrekt en koningen legden hun kroon af. Nadat het Evangelie gezongen is, wordt het Evangelieboek naar de priester gebracht, die het kust terwijl hij bidt: “Mogen deze Evangeliewoorden onze zonden uitwissen”. De misdienaar antwoordt: “Lof aan U, o Christus”.

In die tijd bracht men kinderen bij Jezus
opdat Hij hun de handen zou opleggen in gebed;
maar de leerlingen zezen hen af.

Jezus echter sprak:

laat die kinderen toch begaan
en belet hen niet tot Mij te komen:
het Rijk der Hemelen behoort immers aan hen,
die zijn zoals zij.

En na hun de handen te hebben opgelegd,
ging Hij verder met Zijn tocht.

Evangelie, feest van de H. Stanislaus Kostka

De Geloofsbelijdenis (Credo)

Soms geeft het Evangelie het einde van de Handeling van Lofzang en Onderricht, maar op grotere feestdagen eindigt deze Handeling eerst met het CREDO. Wij hebben onderricht ontvangen in het Epistel en Evangelie en eventueel ook in een preek. Nu staan we op om aan God te belijden dat we alles geloven, wat we vandaag hebben geleerd en wat Onze Lieve Heer ons onderwijst door middel van Zijn

Kerk. Het woord “Credo” is een Latijns woord en betekent “Ik geloof”.

Het bevat de grootste waarheden van ons katholiek geloof. Indertijd waren er zeer veel van deze Credo's. Het Credo, dat we tijdens de H. Mis bidden, wordt genoemd het NICEAANSE CREDO, omdat het samengesteld werd op het Concilie van Nicea in het jaar 325. Naderhand werd het langer en duidelijker gemaakt; waarschijnlijk geschiedde dit tijdens het

Concilie van Constantinopel in het jaar 381. Deze concilies waren bijeenkomsten van geleerde bisschoppen en priesters uit alle delen van de wereld.

Wij zeiden dat Onze Lieve Heer een heel nieuwe Leer verkondigde aan de mensen. Het duurde lange tijd voor zij zagen hoe wonderbaar mooi deze was. In feite zullen wij nooit het volle wonder daarvan begrijpen. Altijd evenwel zijn er mensen die Jezus' Leer minder wondervol trachten te maken om zó de Leer gemakkelijker te maken voor zichzelf. Het is altijd Christus, die zij minder wonderbaar diep wensen te maken, zodat zij Hem dan niet méér behoeven te gehoorzamen dan met hun eigen zin overeenkomt. Ook wij doen dit soms in ons eigen leven. Iedere keer nu, dat wij opstaan voor het Credo, herinneren wij ons eraan dat Onze Lieve Heer heeft gezegd dat de weg naar Hem niet gemakkelijk is en inhoudt dat wij dapper moeten zijn. Mensen die van de godsdienst een gemakkelijk spel trachten te maken, kunnen Onze

Lieve Heer niet veel helpen en ondervinden zelden vrede in hun hart.

Wij knielen bij de woorden: “et incarnatus est” (“en het Vlees heeft aangenomen”) om te tonen dat wij Onze Lieve Heer dankbaar zijn dat Hij kwam leven onder ons en ons leerde hoe wij leven moeten.

Ik geloof in één God,
Schepper van hemel en aarde,
en in Jezus Christus,
die – om ons te redden – Mens werd,
aan een kruis stierf, verrees en opsteeg ten Hemel.
Hij zal komen, om te oordelen de levenden en de doden.
Ik geloof in de Heilige Geest,
in één, heilige, katholieke en apostolische Kerk,
in één Doopsel tot kwijtschelding van de zonden;
ik verwacht de verrijzenis van de doden,
en het leven van de toekomstige eeuwen.

Jaarprogramma

2025

Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
09-03	Gerw./Lei./ Utr.	Vastenbezinning (+ Derde Orde + M.I.)
15-03	16-03 Amsterdam	Stille Omgang
12-04	Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
09-05	11-05 Someren	Gezinsweekend
29-05	Gerw./Lei./ Utr.	Eerste H. Communie
07-06	09-06 Frankrijk	Pinksterbedevaart Chartres-Parijs
14-06	Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
22-06	Gerwen	Sacramentsprocessie
14-07	19-07 Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
27-07	07-08	E.K.-Zomerkamp
17-08	27-08 Italië	Fietstocht Rome-Loreto (Br. René)
18-08	21-08 Rome	Districtsbedevaart Heilig Jaar
18-08	24-08 Rome	J.K.I.-bedevaart
30-08	31-08 Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
08-09	13-09 Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
20-09	Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
04-10	Banneux (B)	Districtsbedevaart

Onze Overledenen

Mevr. M.C.	van Stijn-de Kort	Beekbergen	02	02	2003
Hr. C.H.	van der Sman	Wellerlooi	03	02	2013
Mevr. M.J.	ten Berge-Pijnenburg	Den Haag	04	02	2013
Mevr. M.M.T.N.L.	Wijnhamer-Gouw	Den Haag	06	02	2004
Mevr. A. Th.	Pot-Raaijmakers	Valkenswaard	08	02	2007
Mevr. H.C.L.	Jaspers-Lemmens	Maastricht	09	02	2006
Eerw. Pater H.A.P.	Ierschot o.m.d.	Nijmegen	11	02	2010
Mej. H.G.M.	Vissers	's Hertogenbosch	11	02	2015
Mej. M.L.	Bastiaanse	Rotterdam	12	02	2015
Mevr. J.M.	van der Horst-Schouten	Rijswijk	13	02	2015
Mevr. M.J.	Korb-Zirkel	Zwijndrecht	14	02	2003
Hr. F.A.M.	Wouters	Utrecht	14	02	2015
Hr. H.J.	van Eekeren	Utrecht	14	02	2017
Hr. H.	Heuts	Sittard	20	02	2004

Hr.	Q.J.	van der Horst	Rijswijk	21	02	2005
Mevr.	G.C.	Ebbers-Nillissen	Nijmegen	21	02	2008
Mevr.	E.M.	Dohmen-van Leeuwen	Eindhoven	27	02	2002
Mevr.	M.J.	Kobus-Egbertsen	Dieren	27	02	2004
Hr.	F. de	Beaufort	Zeist	27	02	2007
Hr.	J.	van Dijk	Tilburg	27	02	2012
Mej.	M.E.T.	Wouters	Utrecht	29	02	2016
Mevr.	M.	Vehof-Kokhuis	Ambt-Delden	03	03	2009
Mevr.	J.W.	Verhage-Daniëls	Rijswijk	05	03	1995
Hr.	H.	van Uden	Helmond	05	03	2004
Hr.	M.F.H.	Huberts	Venlo	07	03	1996
Hr.	A.F.M.	Bongers	Aarle-Rixtel	10	03	2006
Hr.	P.	Ceelen	Eindhoven	11	03	1987
Hr.	M.H.	Aupers	Amsterdam	15	03	2009
Hr.	A.	Schröder	Maastricht	22	03	1996
Hr.	F.B.J.	Meerhoff	Zaandam	22	03	2007
Hr.	R.H.	van Hezewijk	Nijmegen	24	03	1990
Hr.	C.H.	Hooreman	Haarlem	24	03	2010
Hr.	E.E.	Varenkamp	Zwolle	25	03	2023
Hr.	B.	van Nieuwkerk	Helmond	28	03	2008
Mevr.	E.M.J.P.	de Goede-Oey	Eindhoven	30	03	2000
Mej.	M.A.	Alders	Haarlem	01	04	2010
Mej.	M.E.	van Leeuwen	Genk (B)	01	04	2004
Mej.	M.M.	Bovenlander	Den Haag	03	04	2001
Hr.	W.	van der Pol	Mook	06	04	2012
Mevr.	A.W.S.	Lodewijks- Nijhoff	Hilversum	10	04	1995
Hr.	A.	Mentink	Eindhoven	11	04	1987
E.H.	C.	Goethals	Wetteren	14	04	2006
Hr.	G.W.	Messing	Leusden	21	04	1991
Hr.	J.H.	Taris	Groningen	23	04	2000
Mej.	H.A.M.	Knoops	Valkenswaard	25	04	2018
Hr.	J.G.	Noltes	Utrecht	28	04	2024
Mevr.	M.A.J.	Bertens-Willemsen	Tilburg	29	04	2008

**Stille Omgang
Amsterdam**

**De nacht van
15 op 16 maart 2025**

**Info:
Pater C. de Beer
06-40121926**

**Neem zoveel mogelijk deel aan de
plechtigheden van de
Goede Week 2025!**

**Aan elk van deze is een volle
aflaat verbonden!**

U bent van harte uitgenodigd!

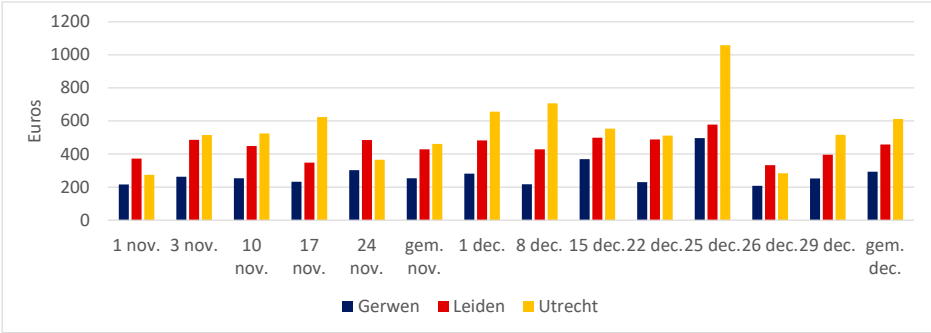

Expositie Lijkwade in Gerwen

Passiezondag 6 april t/m zondag 4 mei 2025

Collecten in de maanden november en december 2024

Tijd om zijn Pasen te houden:

De Kerk legt aan alle gelovigen de plicht op minstens eenmaal per jaar te biechten (minstens hun doodzonden) en te communiceren. Er is geen tijd voorgeschreven voor de Biecht. De Paascommunie kan men doen tussen Passiezondag en de Zondag van de Goede Herder (tweede zondag na Pasen).

De gelovige die zijn Paascommunie gedurende deze tijd niet zou hebben gedaan, blijft gehouden haar zo snel mogelijk te doen. Voor de zieken die niet naar de H. Mis kunnen komen, is de voorgeschreven tijd verlengd tot Drievuldigheidszondag

Zalig Pasen!

Kalender Gerwen

Maart

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Swibertus, biss. en bel. (Bisd. 's Hertogenbosch); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	2	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.); kinderzegen
ma.	3	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	4	18.30	H. Mis	H. Casimir, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Lucius, paus en mart.
wo.	5	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
do.	6	17.30	Lof	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. HH. Perpetua en Felicitas, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	7	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Thomas v. Aquino, bel. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	8	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes-De-Deo, bel.
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	9	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Vasten (1^e kl.); Askruisje
		13.00		1 ^e voordracht
		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
Vasten- bezinging		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde
ma.	10	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. HH. Martelaren van Sebastia
di.	11	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
wo.	12	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); ged. H. Gregorius de Grote, paus en kerkl.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
do.	13	17.30	Lof	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	14	-----	geen H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	15	-----	geen H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
zo.	16	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Vasten (1^e kl.)
ma.	17	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gertrudis, maagd (Bisd. 's Hertogenbosch); ged. H. Patricius, biss. en bel.

di.	18	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Cyrillus, biss. v. Jeruzalem en kerkl.
wo.	19	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef, echtgenoot v.d. H. Maagd en patroon v.d. Kerk (1^e kl.); ged. v.d. Vasten
do.	20	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
vr.	21	-----	geen H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Benedictus, abt
za.	22	-----	geen H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
zo.	23	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Vasten (1^e kl.)
ma.	24	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gabriël, aartsengel
di.	25	18.30	H. Mis	Maria Boodschap (1^e kl.); ged. v.d. Vasten; sterfdag van Mgr. M. Lefebvre in 1991
wo.	26	7.15	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
do.	27	17.30	Lof	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes Damascenus, bel. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
vr.	28	17.45	<i>Kruisweg</i>	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes van Capistrano, bel.
		18.30	H. Mis	
za.	29	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	30	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Vasten (1^e kl.); Laetare
ma.	31	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)

April

di.	1	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
wo.	2	7.15	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Franciscus v. Paula, bel.
do.	3	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Isidorus, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Vincentius Ferrerius, bel.; daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	6	10.30	Hoogmis	Passiezondag (1^e kl.); kinderzeggen
ma.	7	18.30	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.)
di.	8	18.30	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.)
wo.	9	7.15	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.)
do.	10	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.)
vr.	11	17.45	<i>Kruisweg</i>	Gedachtenis O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1^e kl.); ged. v.d. Passietijd; feestdag v.d. Zusters FSSPX
		18.30	H. Mis	

za.	12	9.00	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	13	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.); met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
ma.	14	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
di.	15	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
wo.	16	7.15	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
do.	17	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	18	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i> met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
		15.00	Liturgie	
za.	19	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	20	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	21	9.00	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
			<i>gewijzigde tijd</i>	<i>i.v.m. de wielerronde v. Gerwen</i>
di.	22	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
wo.	23	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
do.	24	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
vr.	25	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	26	9.00	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	27	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)
ma.	28	18.30	H. Mis	H. Paulus-van-het-Kruis, bel. (3 ^e kl.)
di.	29	18.30	H. Mis	H. Petrus v. Verona, mart. (3 ^e kl.)
wo.	30	7.15	H. Mis	H. Catharina v. Siëna, maagd (3 ^e kl.)

Mei

do.	1	17.30	Lof	H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	2	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Athanasius, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; HH. Alexander, Eventius en Theodulus, mart., H. Juvenalis, biss. en bel. (3 ^e kl.)
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2 ^e kl.); <i>tweede collecte voor de seminaries; kinderezen</i>

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 8 en 29 maart; 5 en 12 april (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 9 maart en 13 april

E.K.-bijeenkomsten: 16 maart en april nader aan te kondigen

Geloofsverdieping volwassenen: 3 maart en 7 april

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de **2^e zondag** van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

Maart

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Swibertus, biss. en bel. (Bisdom Rotterdam); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	2	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.); kinderzeggen
wo.	5	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
vr.	7	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged.
		18.30	H. Mis	H. Thomas v. Aquino, bel. en kerkl.
za.	8	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes-De-Deo, bel.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	9	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Vasten (1^e kl.); Askruisje
		13.00		1 ^e voordracht
		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
Vasten- bezinging		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde
vr.	14	17.45	Kruisweg	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); vasten en onthouding aanbevolen
		18.30	H. Mis	
za.	15	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); vasten en onthouding aanbevolen
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	16	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Vasten (1^e kl.)

wo.	19	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef, echtgenoot v.d. H. Maagd en patroon v.d. Kerk (1 ^e kl.); ged. v.d. Vasten
vr.	21	17.45	<i>Kruisweg</i>	
		18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Benedictus, abt
za.	22	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	23	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Vasten (1 ^e kl.)
di.	25	19.00	gez. H. Mis	Maria Boodschap (1 ^e kl.); ged. v.d. Vasten; <i>sterfdag van Mgr. M. Lefebvre in 1991</i>
vr.	28	17.45	<i>Kruisweg</i>	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes van Capistrano, bel.
		18.30	H. Mis	
za.	29	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	30	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Vasten (1 ^e kl.); Laetare

April

vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Isidorus, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Vincentius Ferrerius, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	6	10.30	Hoogmis	Passiezondag (1 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>
vr.	11	17.45	<i>Kruisweg</i>	Gedachtenis O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1 ^e kl.); ged. v.d. Passietijd; <i>feestdag v.d. Zusters FSSPX</i>
		18.30	H. Mis	
za.	12	9.00	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	13	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.); met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
do.	17	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	18	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i> met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
		15.00	Liturgie	
za.	19	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	20	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	21	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)

vr.	25	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	26	9.00	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	27	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1^e kl.)

Mei

do.	1	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. HH. Alexander, Eventius en Theodulus, mart., en H. Juvenalis, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); tweede collecte voor de seminaries; kinderzegen

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 8, 15, 22 en 29 maart; 5 en 12 april (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 2 maart en 6 april

J.K.I.-bijeenkomsten: 16 maart en 13 april

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 24 maart en 7 april

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

Maart

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Switbertus, biss. en bel. (Bisdom Utrecht); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	2	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.); kinderzegen

wo.	5	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1° kl.); vasten en onthouding verplicht!
vr.	7	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; v.d. Vasten (3° kl.); ged. H. Thomas v. Aquino, bel. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	8	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3° kl.); ged. H. Johannes-De-Deo, bel.
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	9	10.30	Hoogmis	1° zondag v.d. Vasten (1° kl.); Askruisje
		13.00		1° voordracht
		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2° voordracht
Vasten- bezinning		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde
vr.	14	17.45	<i>Kruisweg</i>	Quatertemperdag in de Vasten (2° kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		18.30	H. Mis	
za.	15	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2° kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	16	10.30	Hoogmis	2° zondag v.d. Vasten (1° kl.)
wo.	19	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef, echtgenoot v.d. H. Maagd en patroon v.d. Kerk (1° kl.); ged. v.d. Vasten
vr.	21	17.45	<i>Kruisweg</i>	
		18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3° kl.); ged. H. Benedictus, abt
za.	22	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3° kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	23	10.30	Hoogmis	3° zondag v.d. Vasten (1° kl.)
di.	25	19.00	gez. H. Mis	Maria Boodschap (1° kl.); ged. v.d. Vasten; sterf- dag van Mgr. M. Lefebvre in 1991
vr.	28	17.45	<i>Kruisweg</i>	v.d. Vasten (3° kl.); ged. H. Johannes van Capistrano, bel.
		18.30	H. Mis	
za.	29	9.00	H. Mis	v.d. Vasten (3° kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	30	10.30	Hoogmis	4° zondag v.d. Vasten (1° kl.); Laetare

April

vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; v.d. Vasten (3° kl.); ged. H. Isidorus, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; v.d. Vasten (3° kl.); ged. H. Vincentius Ferrerius, bel.; daarna Lof met Rozenhoedje
		11.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	6	10.30	Hoogmis	Passiezondag (1° kl.); kinderzegen

vr.	11	17.45	<i>Kruisweg</i>	Gedachtenis O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten
		18.30	H. Mis	(1 ^e kl.); ged. v.d. Passietijd; <i>feestdag v.d. Zusters FSSPX</i>
za.	12	11.00	H. Mis	v.d. Passietijd (3 ^e kl.); <i>bijeenkomst Derde Orde</i>
zo.	13	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.); met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
do.	17	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	18	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i> met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
		15.00	Liturgie	
za.	19	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	20	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	21	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
vr.	25	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	26	9.00	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	27	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)

Mei

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. HH. Alexander, Eventius en Theodulus, mart., en H. Juvenalis, biss. en bel.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2 ^e kl.); <i>tweede collecte voor de seminaries; kinderezen</i>

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 8, 15, 22 en 29 maart; 5 april
(van 10.30-12.00 uur; eerste zaterdag een uur later)

E.K.-bijeenkomsten: 2 maart en 6 april

J.K.I.-bijeenkomsten: 9 maart en 13 april

Geloofsverdieping jeugd: 23 en 30 maart; 27 april

Bijeenkomst Derde Orde: 12 april

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 50

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 53

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 55

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 350

Vrijdag 18 april 2025

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 5 Brief van de Algemeen-Overste: “Mitte operarios in messem tuam. Zend arbeiders in Uw oogst.”
- 10 Van de H. Jozef naar Monseigneur Lefebvre: de geest van de wijdingen van 1988
- 20 Beknopte Summaleer van de H. Thomas

TERUGBLIKKEN

- 24 2-4 januari: Kerstkamp in Loon op Zand
- 27 25 januari: Vormsel in Utrecht
- 30 1-2 februari: Lagere wijdingen en inkleding in Zaitzkofen (D)
- 31 Begin februari: Begin onderhoudswerken kerk Gerwen

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 33 De H. Paschalis Baylon
- 37 Puntje
- 36 Schatkisten
- 42 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De handeling van lofzang en onder-richt

VAN DE PRIORIJ

- 46 Jaarprogramma
- 46 Onze Overledenen
- 49 Collecten in de maanden november en december 2024
- 50 Kalender Gerwen
- 53 Kalender Leiden
- 55 Kalender Utrecht
- 58 Onze adressen in Nederland
- 59 District Benelux
- 59 Colofon